इतिविद्याधरावाचःश्रुत्वातेषांतपस्विनां ॥ तमप्रमेयंददृशुःपर्वतेवानरर्षभं ॥ २९ ॥ दुधुवेचसरोमाणिचकंपेचानलोपमः ॥ ननादचमहानादंसुमहानिवतोयदः ॥ ३० ॥ आनुपूर्व्याच्चवृत्तंतल्लांगूलंलोमभिश्चितं ॥ उत्पतिष्यन्विचिक्षेपपक्षिराजइवोरगं ॥३१॥ तस्यलांगूलमाविद्धमतिवेगस्यपृष्ठतः ॥ ददृशेगरुडेनेवह्रियमाणोमहोरगः ॥ ३२ ॥ बाहूसंस्तंभयामासमहापरिघसन्निभौ ॥ आससादकपिःकट्यांचरणौसंचुकोचच ॥ ३३ ॥ संदृत्यचभुजौश्रीमांस्तथैवचशिरोधरां ॥ तेजःसत्वंतथावीर्यमाविवेशसवीर्यवान् ॥ ३४ ॥ मार्गमालोकयन्दूराद्ऊर्ध्वप्रणिहितेक्षणः ॥ रुरोधहृदयेप्राणानाकाशमवलोकयन् ॥३५ ॥ पद्भ्यांदृढमवस्थानंकृत्वासकपिकुंजरः॥ निकुच्यकर्णौहनुमानुत्पतिष्यन्महाबलः॥ ३६॥ वानरान्वानरश्रेष्ठइदंवचनमब्रवीत् ॥ यथाराघवनिर्मुक्तःशरःश्वसनविक्रमः ॥३७॥ गच्छेत्तद्वद्गमिष्यामिलंकांरावणपालितां ॥नहिद्रक्ष्यामियदितांलंकायांजनकात्मजां ॥३८॥ अनेनैवहिवेगेन गमिष्यामिसुरालयं ॥ यदिवात्रिदिवेसीतांनद्रक्ष्यामिकृतश्रमः ॥ ३९ ॥

दुधुवे च सहनूमान्॥३०॥आनुपूर्व्याद्वृत्तं त्रिवलयं लांगूलं विचिक्षेपेत्यन्वयः॥३१॥आविद्धं आस्फालितं भुग्नंच ॥३२॥बाहू संस्तंभयामासेति ॥ उत्प्लवनसन्नाहाभिनयः बाह्वोः संस्तंभनं नाम पर्वतो परि दृढप्रतिष्ठापनं कपिः कट्यां कटिप्रदेशे आससाद कायप्रसारणात्कृशो भूत् ॥ उरःशिरसोरूर्ध्वप्रसारणे सपृष्ठचरणभागस्याधः संकोचते तथात्वं कटिदेशस्येतिबोध्यं ३३॥भुजौ संदृत्य अंसप्रदेशे संकुच्य शिरोधरां ग्रीवां कंठदेशे संकुच्य॥तेजः पराभिभवसामर्थ्यं॥सत्वं बलं शारीरं॥ वीर्यमांतरं बलं॥३४॥दूरान्मार्गमालोकयन्॥अतएवोर्ध्वप्रणिहिते क्षणः हृदये प्राणप्रतिष्ठास्थाने॥३५॥कर्णौ निकुच्य संकुच्य उत्पतनसन्नाहवशाद्धि कर्णसंकोचो भवति॥३६॥श्वसनस्य वायोरिव विक्रमोवेगोयस्य सः॥३७॥तद्वद्गमिष्यामि॥ अनेन तद्वदेव गत्वा कृतकार्य आगमिष्यामीति सूचितं॥ तस्यैव प्रपंचोनहीत्यादि ॥ ३८ ॥ अनेनैव एवंविधेनैव ॥ ३९ ॥